

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Palladio. 57.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

bellua, vituperabitur, ac propterea diuinam vltionem haud effugiet.

Alphio Subdiacono. 56.

7. Cor. 13. Nunc cognosco ex parte, inquit Apostolus: illud videlicet exploratum habens, Deum hinc quoque exuberantem sapientia suæ copiam demonstraturum fuisse, si id, quod accepturum erat, cognitionem eam, quæ nunc percipi non potest: percipietur autem, quantum fas erit, in futuro æuo, accipere potuisset.

Palladio. 57.

Corpus, vir optime, alimento non delictis, paucitate non saturitate, sufficientia non magnificentia sumptuumque profusione opus habet. Illæ enim & animo & corpori vtilitatem afferunt, vt quæ & sanitatem & robur, & optimam habitudinē concilient: hæ autē vtrique parti obsunt. Neque enim duntaxat sanitatem labefactant, verum etiam graues morbos parturiunt. Argumento perspicuo illud est, quod ij, qui ita viuunt, vt paucis rebus egeant, eos qui molle ac luxu diffluens vitæ genus sequuntur, & ingenij acumine, & prudētia, & corporis valitudine superat.

Ischyroni. 58.

Videris, pro abiecto ac vitioso animi tui affectu, nec animi magnitudinem omni miraculo sublimiorem, nec nouum & ab hominum sensibus remotum, ac cælos omnes superantem Apostolicum amorem comprobare. Nam si nunc quoque obscurum tibi esse videtur id quod dictum est, illud equidem probè scio, fore, vt cum apertioribus ac dilucidioribus id extulero, tum rursus incredibile id tibi videatur, quod nunc obscurum esse videtur: quod Rom. 9. videlicet ita vitiosè affectus sis. Ille enim ab alienationem à Christo libenti animo laturum se dicebat, dum hac ratione ipsius Christi gloriam omnes celebrarent.

ἀπίσασον κακοθήσεται θηρίον, καὶ τὴν θείαν οὐδὲν φεύξει ἀδικίην.

Αλφείω ὑποδιακόνω. νς.

Ἀρτιγνώσκω σὺ μέγας, ἔφη ὁ ἱερός Σπόγγος, γινώσκων ὅτι τὸ θεῖον καὶ λαύγα πλὴν πειρίσται τῆς οἰκείας σοφίας ἔδειξεν ἂν. εἰ τὸ δεξιόμυρον ἰκανὸν ἴδὲ δέξασθαι πλὴν νυκτὶ ἀχρηστοὶ γινώσκον, χρηθησομένην δὲ χεῖρ τὸ εἰδεχόμενον ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι.

Παλλαδίω. νς.

Τὸ σῶμα, ὃ βέλτερον, τροφῆς δέεται ἢ τροφῆς, ὀλιγοδείας, οὐ πλοσημοῦν. αὐταρκείας, ἢ πολυτελείας, αἱ μὲν γὰρ καὶ πλὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ὠφελοῦσιν, ὑγείαν καὶ βόμην καὶ εὐεξίαν τίητουςαι. αἱ δ' ἀμφω καταβλάπτουσιν, οὐ μόνον πλὴν ὑγείαν ἀφθεύρουσαι, ἀλλὰ καὶ νοσήματα ἀργαλέωτατα ὠδύουσιν. Σπόγγος δὲ σαφῆς τὸ τῆς τῆς ὀλιγοδείας ἀσκητῆς τῆς τῶν ἀβροδύατον ἐλομένων βίον, καὶ σινοτέρους καὶ σινοτέρους καὶ ὑγινοτέρους εἶναι.

Ισχυρίωνι. νι.

Εοικας Σπὸ ταπεινοῦ καὶ φαύλου φρονήματος, μήτε πλὴν μεγαλόνοια πλὴν παντὸς ἐπέκεινα θαύματος, μήτε τὸν χαμνὸν καὶ παρὰ δόξον, καὶ πάντας τῆς ἐρανίης ὑπερπάντα Σπογγικὸν ἔρωτα καταδέχασθαι. εἰ γὰρ καὶ νυκτὶ ἀσαφῆς εἰνά σοι δοκεῖ τὸ λεχθῆν, εὐ οἶδ' ὅπταν αὐτὸ σαφέστερον φεράσω, τότε πάλιν ἀπίστον εἰνά σοι δοξεῖ, ὃ σαφέστερον ἀσαφῆς, ἀλλὰ τὸ οὕτως φεῦλος ἀφκείσθαι. σκείνος μὲν γὰρ ἔλεγε ἀσμεῖως ἂν εἰ οἶόν τε πλὴν ἢ ἀλλοθιωθῆναι τῆ χειρὶ ὑπερ τῶν αὐτῶν τῶν Χριστῶν παρὰ πάντων δοξάζεσθαι, οὐδ' εἰς τοσαύτην ταπεινότητα κατὰ γένετολ-